

Divadlo v Černé

V Černé se v padesátých letech ochotničilo. A nebyly to jen nějaké pokusy, divadlo žilo a se svými hrami vyjíždělo i do vzdálenějšího okolí. Ochotnické divadlo neslo název „**Spolek J.K.Tyla**“ já byl též jeho členem. Tím, kdo to všechno dával dohromady, režíroval a staral se o celý chod byl ředitel školy Jan Nouza.

Ochotníky byli , jak si vzpomínáme, pan Václavík Adolf, Sláva Křivánek, Kostka Vladimír, moje mamka Milnerová / paní Lovětínské/, veterinář Roman Krejčí, Marková Božena, Šádek Břetislav, Anča Christlová, nějaký Kefurt, který pocházel z Golčova Jeníkova a ještě další.

Hrála se Tvrdohlavá žena a Paličova dcera a ještě nějaké jiné převážně veselohry. S divadlem jsme vystupovali ve Frymburku, v Hořicích, ve Světlíku, v Horní Plané i v Českém Krumlově.

Hrála se zde soutěžní představení, zúčastňovali se i žáci z hůrecké školy, hrálo se na sále nad hospodou, kostýmy jsme si půjčovali, ale dost jsme si i sami ušili.

Nápovědu dělala neteř faráře Šmída, on jí tehdy nechtěl nikam pouštět, ale s divadlem mohla.

Bohužel s odchodem ředitele Nouzy z obce, počátkem šedesátých let, divadlo prakticky skončilo.

Zleva stojící: Kefurt, účetní v sodovkárně; Mazur; Štumpf, vedoucí sodovkárny; Šádek, vařil pro Vodní stavby; Břetislav Šádek, syn, majitel hotelu Swing na Radslavi; Ing. Vítek, ředitel statku Černá; Kefurt, syn; Adolf Václavík; Václav Lovětínský; Ing. Horňák, statek
Sedící: Šádková; Roman Krejčí, zvěrolékař; Anna Christlová, provdaná Krejčí.

Paní **Anna Korčáková/** za svobodna Václavíková/ přišla do Černé s rodiči v roce 1952. Protože si vybavuje, že hlavním aktérem a motorem celého divadelního spolku byl řídící učitel Václav Nouza, pamatuje si, že v té době právě odcházela na vojnu. Vrátil se za dva roky a tak tedy asi od roku 1954 se rozvíjí v Černé divadelní činnost. Václav Nouza vlastně všechno zařizoval kolem kulturního dění v obci, čili rovněž divadelní činnost. Vybíral hry, které režíroval a zajišťoval jejich produkci v obci i na zájezdech.

Hrálo se na sále, na repertoáru byla zejména klasika, paní Anna si pamatuje hru Kolíbka od Aloise Jiráska a Paličovu dceru. Nastudované hry úspěšně předváděli nejen doma, ale vyjížděli i do jiných obcí.

Sál byl uzpůsoben k tomu, že sem mohly být zvány i divadelní spolky odjinud, což opět zajišťoval Nouza.

Vedle divadla se pravidelně dvakrát týdně hrálo i filmové představení.

Václav Nouza byl ředitelem školy až do konce školního roku 1960, kdy z Černé odešel a tím také přestal fungovat ochotnický divadelní spolek.

Podstatnou roli hrál zejména Adolf Václavík (vlevo), na scéně s Václavem Lovětínským.

1979

Již dva roky se pravidelně schází místní **ochotnický kroužek** ustavený při Osvětové besedě. Jeho členové nacvičili a s úspěchem uvedli pohádku „O princezně se zlatou hvězdou na čele“. Pro vedení ochotníků zatím chybí zkušený režisér, proto také rychlost nacvičování a uvádění her není na dostatečné úrovni. V žádném případě však nelze místním ochotníkům upřít snahu uvést v obci divadlo do stavu, který odpovídá kulturní vyspělosti našich občanů.

- sál Osvětové besedy - kapacita 160 osob, slouží jednak jako tělocvična pro Základní školu a jednak pro pořádání tanečních zábav a plesů. K sálu patří poměrně slušné jeviště, které je však v současné době skladištěm židlí, stolů a dalšího materiálu, s kterým se neustále manipuluje, protože v případě zábavy je nutno uvolnit jeviště pro hudbu. Na druhé straně sálu je provizorní výčep.